

Slovenská republika

U z n e s e n i e

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 133/95

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte na neverejnom zasadnutí dňa 29. novembra 1995 po predbežnom prerokovaní podnetu [REDAKOVANÉ], bytom v [REDAKOVANÉ], vo veci porušenia ľudských práv rozsudkom Obvodnému súdu Bratislava 3 zo 4. mája 1993 sp. zn. 7 C 10/93 v spojení s uznesením Mestského súdu v Bratislave z 29. apríla 1994 sp. zn. 13 Co 137/94 takto

r o z h o d o l :

Podnet [REDAKOVANÉ] na začatie konania
o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

[REDAKOVANÉ] doručila na Ústavný súd Slovenskej republiky dňa 16. novembra 1995 písomné podanie označené ako "ústavná sťažnosť pre porušenie ľudských práv" bez bližšieho označenia článkov ústavy, resp. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozvodovým rozsudkom Obvodného súdu Bratislava 3 zo 4. mája 1993 sp. zn. 7 C 10/93. Odôvodnenie rozsudku považuje za nepravdivé a urážajúce jej osobu. Preto žiada nápravu.

Z citovaného rozsudku ústavný súd zistil, že na základe návrhu jej bývalého manžela [REDAKOVANÉ] súd zrušil manželstvo rozvodom. Rozsudok obsahuje len tvrdenia účastníkov bez vykonania iného dokazovania a v dôvodoch všeobecne konštatuje, že boli splnené podmienky 24 Zákona o rodine na rozvod.

[REDAKOVANÉ] proti rozvodu nemá výhrady. Nespokojnosť vyslovuje s odôvodnením rozsudku. Žiadala preto prvostupňový súd o opravu, prípadne aj doplnenie dôvodov rozsudku. Žiadosti ani obvodný, ani Mestský súd v Bratislave nevyhovel.

Nebola úspešná ani na Najvyššom súde Slovenskej republiky, na ktorý sa obrátila s obdobnou žiadosťou. Podľa nej manžel vstupoval do manželstva neuvážene. Manželstvo malo byť založené len na platonickej základe, čo manžel porušil. Toto sa malo objaviť v odôvodnení rozsudku.

Predmet konania, aj keď formulovaný [REDAKOVANÉ] ako "ústavná sťažnosť", obsahom je podnetom podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, keďže napáda odôvodnenie právoplatného rozsudku obvodného súdu, ktorým sa cíti dotknutá. Od ústavného súdu očakáva nápravu.

Ústavný súd Slovenskej republiky predbežne prerokoval podnet podľa 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov na neverejnom zasadnutí, a keďže zistil, že podnet smeruje k dosiahnutiu doplnenia dôvodov právoplatného rozsudku obvodného súdu, čo nie je v právomoci ústavného súdu, s poukazom na ustanovenie 25 ods. 2 citovaného zákona podnet odmietol. Ústavný súd totiž nepatrí do sústavy všeobecných súdov, nie je ich nadriadeným súdnym orgánom, a preto nemá právomoc ich rozsudky meniť, opravovať alebo dopĺňovať dôvody rozsudkov. Túto právomoc majú výlučne všeobecné súdy (čl. 142 ods. 1 ústavy). Možnosť dosiahnuť v tomto smere nápravu

[REDAKOVANÉ] využila, pravda bez úspechu. Zásahom do právomoci všeobecných súdov ústavný súd ako súdny orgán ochrany ústavnosti by porušil ústavnú zásadu nezávislosti všeobecných súdov (čl. 141 ods. 1 ústavy).

Zo samotného rozsudku a viacerých písomností, ktoré predložila [REDAKOVANÉ] obvodnému súdu a v opise aj na ústavný súd, nedá sa vyvodiť záver, že by sa obvodný súd dopustil v konaní a v rozhodovaní porušenia základných práv a slobôd, ktoré ani bližšie neoznačila (II. hlava Ústavy Slovenskej republiky). Z týchto dôvodov ústavný súd podnet odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný
opravný prostriedok.

V Košiciach 29. novembra 1995

Za správnosť vyhotovenia:

Irena Makovická

JUDr. Ján **D r g o n e c**

predseda senátu